

מישחת „העבודה“ עי ג'ג מערכת „אוקטובר“ בקאהיר *
חוסין מעוניין רק בכסף

מהו המצב הנוכחי ברבות-עמון? קולות דומים נשמעים בדמשק מצד סור ריה ואשף, שתיהן מאשימות את המלך חוסין בכדיה. המלך חוסין בטוח בסיוע הכספי שהוא מקבל, ובתפקיד שעליו הוטל כיום כי תפקיד חדש ייועד לו בחסות הממשלה האמריקאית החדשה. אם הנשיא קארטר נתן לו מאה טנקים, מאמין חוסין כי בתקופת רגן הוא יידרש להשתתף בצורה כלשהי בפיתרון הבעיה. יש לו הוכחות לכך בהצהרותיו המוקדמות של רגן, ועתה הוא ממתין לתשלום שיוצע. לאחרונה שמענו דיבורים ארוכים על „האופציה הירדנית“. האופציה בישראל סבורה כי זהו הפתח היחידי לפיתרון הד בעיה הפלסטינית, וגם הנשיא רגן סבור כך. בסמיפיוון שהתקיים במערכת אוקטובר בין מיפולגת-הירוב במצריים והאור פויוציה הישראלית, הכריז אבא אבן כי יידן היא המדינה הערבית היחידה שי אינה יכולה לחיות ללא סיוע ממדינה אחרת, וכי אין לירדן ברירה אלא להגיע כסופו של דבר למצריים ולבקש את מני היותה.

שימעון פרס אמר: „האופציה הירדנית פירושה ירדנית-פלסטינית. הגדה המערבית כפופה לחוק הירדני, למטבע הירדני ולתוכנית-הלימודים הירדנית. 16 חברים בפרלמנט הירדני מתגוררים בגדה המערבית, ואין פיתרון ירדני ללא הפלסטינים. אין פיתרון פלסטיני בלי ירדן. שלבי ההבנה ההדדית עם ירדן יהיו כמו שלבי ההבנה שהושגה עם מצריים. לדעת חברי מיפולגת-העבודה הישראלי, יהיו שלושה שלבים:

- הסכם על פתח או על דריסת-רגל.
 - הסכם זמני.
 - כל צד יחליט מה עדיף בעיניו, מבלי לכפות את הפיתרון על הצד השני.
- יהיו אשר יהיו התוצאות שהושגו בו וועידת רבת-עמון, מצריים נוקטת בעמדה ברורה להלוטין בהתנגדה בכל צורה שהיא להשתלטותו של המלך חוסין על הגדה המערבית. מבלי שהפלסטינים תהיה הזכות להגדרה עצמית. מי שיקבע את גורלם של תושבי הגדה הם תושבי הגדה עצמם, והי דבר אמור גם לגבי עזה. אין זאת הד ממשלה הערבית המאוחדת, חלומה הנסתר של המסך חוסין.

למצריים יש מטרה אחת ויחידה: מה שמשרת את המטרה הלאומית, נתמך עליידי מצריים. הגיע הזמן שנדע מיהו אויב הערבים — ומי יודים. אם ייערך מישאל בגדה המערבית וב עזה, אחרי תקופת-המעבר שנקבעה בהסכם קמפידייווי, והפלסטינים יסכימו להצטרף לירדן — תסכים מצריים לכך — ומיד! המלך חוסין צבר לעצמו כסף, והאומה הערבית הפסידה את ביטחונה ואת אחד דותה, כיום עלו על פני השטח כל העובי ולאהר מכן בפסגות בגדאד, טריפולי ור רבת-עמון. האם יש מה להסתיר בכל מדינה ערבית שהיא? האומה הערבית התפשטה לגמרי, וכל עיליהת-אצה, אשר נלקטו בשדות זרים ובגני-רחוקים, אינם מסוגלים עוד לכסות את ערוותה.

* מוצפסה חליל מטביר את העיר, כשליו חיים ברלב, בוטרט בוטרט עילי, אבא אבן שיחמון פרס.

אסד הודעווע הסיגאר הנעוץ בפיו, הוא חזר בו מהסכמתו.

דגל ירדני

ביריחו

הנשיא אלו-סאדאט חש כי הוא זכה בסיבוב זה. לאחר מכן פנה אל המלך חוסין ואמר לו: „האח חוסין מר איל לספר מה בדיוק קרה בינו לבין הדר קסינג'ר?“

המלך חוסין השיב, להפתעת כולם: „לא התנהלה כל שיחה ביני לבין הדר קסינג'ר בעניין הפרדת-הכוחות בגדה המערבית.“

אין ספק כי המלך חוסין חשש שהפיר רדת-הכוחות בגדה המערבית תגרום לכך שהפלסטינים יקבלו את אדמתם, והוא ייצא חסר-כל. לפיכך שב חוסין ואמר: אין תוכנית להפרדת-הכוחות בחזית הירדנית. קסינג'ר דן עמי בתוכנית-אלון, זוהי אותה תוכנית הקובעת הפרדה בין שתי הגדות באמצעות התנהלויות ישראליות לאורך הירדן.“

הנשיא אלו-סאדאט נדהם מדברי המלך חוסין ושאל: „האם באמת שוחחת עם הדר קסינג'ר רק על תוכנית-אלון?“

חוסין השיב בחיוב. אלו-סאדאט שאל: „כלומר, הדר קסינג'ר לא העלה כל תוכנית להפרדת-הכוחות בגדה המערבית?“

השיב המלך חוסין: „הדבר לא אירע מעולם.“

התעניין אלו-סאדאט: „האם פירושו של דבר הוא שהוא לא הציע נסיגה, כמו הנסיגה בחזיתות מצריים וסוריה? אלא רק תיק ישראלי?“

אמר חוסין: „זה בדיוק מה שאירע. אמר אלו-סאדאט: „אני הבנתי מקסינר ג'ר דבר שונה לגמרי. אם זה מה שהוא יכול היה להציע, אני דוחה זאת מיד!“

הערה של מנצור: מטרתו של המלך חוסין הייתה להביא את הפלסטינים ולהציגם כחסרי-אונים נוכח כל פיתרון שהוא. חוסין מאמין כי רק לו חייב להיות מישקל בשיחות, ומכיון שהוא יודע כי ישראל לא תישא ותתן עם אשף, וגם ארצות-הברית לא תעשה זאת. לכן כל פעילותו המדינית של אשף תבצע, כך הוא מקווה, באמצעות ירדן, ואשף יאלץ להגיע לרבות-עמון כדי לבקש את הערת „העולם הזה“: קסינג'ר

אכן גישש לגבי האפשרות להניף דגל ירדני ביריחו, כהסדר-ביניים עם ירדן. יצחק רבין, או ראשה-הממשלה, סירב בי החלט, מחשש פן יחייב הדבר בחירות הישראלי.

התנגדותו של חוסין להפרדת-הכוחות בחזית הירדנית לא גרמה למצריים להיכשל בתוכניתה להשיג הפרדת-הכוחות שנייה. היתה זאת מהלומה למלך חוסין, אך הוא העדיף ללכת עם זרם-הסירוב בעולם הערבי, חוסין „העמיס עצמו“ על סוריה, והכריז על איחוד כולל בין שתי המדינות. הגבולות נפתחו והמחסומים הוסרו. כך הפך הנשיא אסד למנהיג הירדני.

* זוהייר מוחסין היה מנהיג הפלג ה פרו-סורי באשף, עד שנרצח בצרפת.

כאשר ענן שחור זה מרחף מעל לפיס-גת-רבאט, דגל המלך חוסין הלחום ב-אשף, אשר החלט, כי הוא יפתור לבדו את בעיותיו, ללא האפוטרופוסות של המלך חוסין.

ברבאט, בפתיחת הכינוס, היה הנשיא אלו-סאדאט ראשון הדוברים. הוא אמר: „אני רוצה לדבר איתכם בגילוי-לב. אני יודע כאדם גלוי-לב, ואין לי מה להסתיר, משום שאין לי ממה לחשוש. אתם יודעים כי כלי-התיקויות האמריקאיים והישראלים אינם מסוגלים לשמור סוד קטן כגדולי. כל דבר מתפרסם, בין אם הוא קשור בהצלחה, בקושי או בכישלון. הנה אני עובד עתה עם הדר קסינג'ר על השלב השני בהפרדת-הכוחות. אך המצב השורר עתה בארצות-הברית אינו מתאים לדיון מעמיק. הממשלה האמריקאית עדי מדת לפני בעיות שיש להן ריח של שער-רוחיה, והן עלולות להשתק את תהליך קבלת ההחלטות (הכונה לשערורית ווטרניט ושערוריית טטס הבואינג). ידוע די, המנהיג הגרמני פראנק-יווף שטראוס, תיאר את המצב באמרו: „המדיניות ה-אמריקאית הולכת עירומה.“

הנשיא אלו-סאד ניהס לקבל את רשות-הדיבור, אולם סאדאט אמר לו: „אני יודע כי חאפט' אינו מאמין לי. התרגלתי לכך. הימים יוכיחו כי כל מילה שאמרת כאן ובמקום אחר — נכונה. בריצוני למ-סור לוועדת-החמישה שהדר קסינג'ר גילה לי כי הוא פועל לביצוע הפרדת-הכוחות בחזית הירדנית, ואם יושב הדבר, נעלה על דרכי-המלך להשגת פיתרון כולל. הסכמתי עם קסינג'ר כי אחרי הפרדת-הכוחות הנשיא לא תהיה הפרדת-הכוחות שלישיית, אלא נצא כולנו מייד לז'נבה.“

לאחר מכן הפנה הנשיא אלו-סאדאט את דבריו אל יאסר עראפאת: „ברצוני לומר לפלסטינים, שעדיין שוררים ביניהם חיי לוקיידעות: קבלו את האדמה המשוחררת! אין עתה סיבה להעלאת חילוקי-דעות. קחו את האדמה, ולאחר מכן חלקו אותה ביניהם! עלינו לפעול למען דבר אחד פשוט: אם יונף הדגל הפלסטיני על שטח אחד של אדמת הגדה המערבית, יהיה הדבר שווה מיליארים דולרים. אם נצליח להחזיר לעצמנו סנטימטר אחד, יהיה זה הישג בל יתואר!“

לאחר מכן אמר הנשיא אלו-סאדאט: „קראתי דברים שאמרה גולדה מאיר, ולי פיהם משתמע כי היא לא שמעה על ארץ ששמה פלסטין, או על עם פלסטיני. התי-עניינתי ברוחב השכלתה של גולדה מאיר ונדוע לי כי היא החלה את חייה כמורה במילואי שבארצות-הברית. ניהמתי מגי-שגולדה קיבלה רשיון-הוראה, כשהיא מגי-לה בורות עמוקה כל-כך ביסודות ההיסטוריים והגיאוגרפיים של המרחב. או שר היא יודעת ורוצה להטעות כבונה תחילה. אנחנו נוכיח לה זאת כאשר תקום פלס-טין הגיאוגרפית וההיסטורית בכל חלק של הארץ שנחזיר — ומיד!“

בהתגשות גדולה אמר הנשיא אלו-סאדאט: „מי שמתנגד לכך, כמוהו כבו-גד בעייה הפלסטינית.“

הכל הסכימו לדבריו של הנשיא סא-דאט, מלבד הנשיא אסד. אפילו זוהייר מוחסין, ששב מאחוריו, הניד בראשו לי אות הסכמה, אך כאשר פנה אליו הנשיא

איו-סאדאט בין פרס וגוידה

איך היא הפכה מורה?